

Leden 2009

Školáček

Zelená pro naši školu
Novinky ze školy
Křížový výslech
Vlastní tvorba
Stránky zábavy

Milí čtenáři,

nové číslo školního časopisu si můžete přečíst také na stránkách www.zakladni-skola.cz.

Mgr. Jana Hrbková
Mgr. Soňa Gálová
Šárka Lienertová, 9.A
Týna Dvořáková, 9.A
Káťa kazdová, 9.A

28. listopadu se v Oblastním muzeu v Chomutově konal 10. ročník soutěže **Regionální dějiny Chomutovska**. Soutěž se skládala ze dvou částí. Nejprve soutěžící písemně odpovídali na otázky vědomostních testů, potom následovala zábavná dějepisná soutěž v historickém centru Chomutova. Žáci pracovali a vedli svá „bádání“ o historických objektech na Chomutovsku v tříčlenných týmech.

- 4. místo** Andrea Říhová, Dominika Buriová, Katka Tripalová – 8.A
5. – 6. místo Marek Metský a Přemek Červenka – 8.A
7. – 10. místo Jirka Deák, David Rudolf, Martin Klöpsch – 8.A

15. až 16. prosince se ve Schole Humanitas v Litvínově konala soutěž **„Litvínovský choroš“**. Zúčastnilo se jí 48 družstev ze základních škol a víceletých gymnázií. Tříčlenné týmy soutěžily dva dny nejen ve vědomostních disciplínách, ale musely prokázat také různé dovednosti. Naši školu reprezentovala dvě mužstva žáků 9. tříd. Jak se jim vedlo v soutěži a jaké mají zážitky se dočtete v rubrice „Novinky ze školy“.

- 5. místo** – Káťa Kazdová, Týna Dvořáková a Anna Heuschneiderová, 9.A
19. místo – Šárka Lienertová, Veronika Králová a Lukáš Dočkal, 9.A

V prosinci se konala kytarová soutěž **„Zlatá struna“**.

- 1. místo** – Tomáš Kryl, 6.A

V prosinci se proběhla výtvarná soutěž **„Vánoční ozdoba“**.

- 3. místo** – Honzík Koťátko a Tomáš Cihelka, 1.B

16. ledna se v Klášterci nad Ohří konalo okresní kolo **Olympiády v německém jazyce**.

- 3. místo** – Nguyen Khac The Tonda, 9.A

20. ledna se konalo okresní kolo Matematické olympiády.

- 1. místo** - Lenka 9.A (Postupuje do krajského kola.)

BLAHOPŘEJEME!

Spaní ve škole 8.A

Večer plný všeho, co mám rád

Z pátku na sobotu 21. – 22. listopadu spala naše třída 8.A ve škole. V pět hodin odpoledne jsme se sešli před školou. Když jsme si vybalili věci a upravili hudebnu ke spaní, šli jsme do tělocvičny. Kluci hráli fotbal a holky hrály v malé tělocvičně všechny možné míčové hry. Paní učitelka Koubová se ukázala jako velice sportovní žena. Chvilí s námi hrála fotbal, to jí sice moc nešlo, ale u děvčat, která právě hrála něco jako volejbal, bylo vidět, že to má v krvi.

Když jsme se vysprechovali, přesunuli jsme se do kuchyňky. Měli jsme trochu problém zapnout troubu, ale paní učitelce se to nakonec podařilo. K večeri zde bylo k vidění všechno možné, převážně však piza.

Po večeri paní učitelka otevřela učebnu informatiky, někteří „brouzdali“ po webu, někdo šel do třídy paní učitelky Růžičky Veselé hrát playstation. Paní učitelka s Adamem Vimrem mě chtěli naučit hrát něco na klavír. Ze začátku to bylo, jako kdyby mluvili se stromem, ale pak to šlo jako po másle.

Po večerce jsme šli spát. Ráno jsme si zpříjemnili čajem a dobrou snídání. Dopoledne jsme všichni opustili školu živí a zdraví. Bylo to „bomba spaní“.

Patrik Krejčí, 8.A

Půlnoční hobl

Úderem dvanácté hodiny nastalo velké překvapení. Andy Říhová v tento den slavila své čtrnácté

narozeniny. O půlnoci jsme jí dali hobla a protože venku napadl čerstvý sníh, jako dárek jsme jí přinesli dva krásné sněhuláky. V jednu hodinu jsme vypnuli počítače, zalezli jsme do spacáků a paní učitelka nám zahrála Sonátu měsíčního svitu. Jestli si myslíte, že se zhaslo a hned jsme usnuli, jste na omylu. Plní zážitků jsme si ještě dlouho do noci povídali a poslouchali vyprávění hororů.

Ráno jsme měli po deváté hodině sbaleno. Spaní ve škole jsme zakončili památeční skupinovou fotkou a odcházeli jsme domů do svých postelí dospát hodiny propovídané ve škole.

Katka Tripalová, 8.A

Přístav pod hvězdami

2. prosince se třída 6.A společně se 6.B vypravily do divadla v Mostě. Představení se jmenovalo „Přístav pod hvězdami“. Když jsme asi v půl desáté dorazili do divadla, nejprve jsme se občerstvili v kiosku a potom byl už nejvyšší čas posadit se do hlediště. Představení mohlo začít. Když jsme se vžili do děje, přišla bohužel přestávka. Prošli jsme se tedy po divadle. Pak jsme se opět usadili a netrpělivě očekávali pokračování představení. Bezvadně jsme si užili i druhou polovinu pohádky.

Děkujeme paní učitelce Koubové a Baschové, že nám umožnily tak skvělý kulturní zážitek.

Lenka Sebránková, 6.A

Vánoční koledy

5. prosince jsme se místo 4. vyučovací hodiny shromáždili v tělocvičně, kde byl pro nás připraven hudební pořad s vánočními písničkami. Nadšeně jsme se přidávali ke zpěvákům, kteří byli úžasní. Nasávali jsme tu neopakovatelnou vánoční atmosféru. Když se pořad blížil ke konci, vyzval jeden ze zpěváků paní učitelku Koubovou ke společnému duetu. Potom jsme si s paní učitelkou společně zazpívali i naši oblíbenou písničku Křídla. Ačkoli se mi líbilo celé představení, vystoupení paní učitelky Koubové bylo pro mě nejhezčí. Pak už jsme se bohužel museli rozprchnout do našich učeben a pokračovat v učení. Asi budu mluvit za všechny, když řeknu, že se nám to moc líbilo a nádherně nám to zlepšilo a obohatilo nudný den ve škole ☺.

ka Sebránková, 6.A

Len

Výlet do iQ parku a do botanické zahrady

10. prosince jela naše třída 8.A se 7.A a některými žáky z dalších tříd na výlet do Liberce. Naším cílem bylo zábavně-naučné centrum iQ park. Cestou tam bylo v autobuse celkem ticho, po ránu moc lidí nemluvalo.

V iQ parku jsme se nejprve zastavili u „boxovacího pytle“. Kluci si měřili sílu, zkoušeli jsme, kdo dá větší ránu. Potom jsme vešli do místnosti, kde nás uvítala žena, která nás seznámila s parkem a vysvětlila nám pravidla. Pak jsme samostatně procházeli jednotlivé haly a prohlíželi si interaktivní, zábavné a poučné exponáty. Nejlepší byl labyrint a tunel, vozíčky pro postižené, na kterých kluci jezdili jako šílenci. Vyzkoušeli jsme spoustu hlavolamů a hraček, bavilo nás dělat obrovské bubliny. Paní učitelka Koubová

a někteří nadšenci byli zabraní do stavění kostek. V zrcadlovém bludišti jsme šli po mostě, který se otáčel a byl obklopen svítícím vesmírem. V laser game jsme si mohli vzít pistole a střílet po sobě ve tmě. Hráli jsme proti osmákům a dopadlo to, jak se dalo očekávat, ale byla to zábava!

Potom jsme nastoupili do autobusu a jeli do botanické zahrady. Tam už nás to tolik nebavilo. Zaujala nás však akvária se žraloky. Měli jsme tam s sebou i experta na akvarijní ryby, Lukáše Tůmu, který u ryb strávil dlouhou dobu.

Výlet jsme si užili všichni. Cestou domů byl pan řidič tak trochu na nervy, protože jsme všichni byli doslova uřvaní.

Káťa Kittlerová, 7.A

Mikulášská show

Už druhým rokem se naše třída 9.A 5. prosince oblékne do bílého a černého. Brzy ráno jsme opět stáli

vymrzlí před budovou 1. stupně a čekali jsme, až nás paní učitelka Moravčíková pustí dovnitř. Za pár chvil jsme ze sebe museli vytvořit roztomilé andílky, hrůzu nahánějící čerty a moudrého Mikuláše, což byl vskutku těžký úkol.

V malé šatničce u tělocvičny to vypadalo jako v profesionální maskérně. Po těch těžkých úpravách jsme byli připraveni na cestu. Naháněli jsme obrovskou vlnu strachu, protože čerti mlátili do plechu tak, že to neznělo jako bouřka, ale jako by se přihnal rovnou uragán! Andílci svými jinak jemnými hlásky dotvářeli různými skřeky pořádně čertovskou atmosféru a moudrý Mikuláš bušil pěstmi do všech dveří, takže to bylo vskutku pekelné.

Mnohdy, když jsme vešli do tříd, tak nás překvapily dětičky, které byly zalezlé pod učitelským stolem a nechtěly za žádnou cenu vylézt. Když ale poznaly, že jsme mírumilovní a máme bonbóny, odměnili se nám hrou na flétničku, pěkným tanečkem a nebo veselou písničkou. A za to jim mockrát děkujeme.

Týna Dvořáková, 9.A

Domov na 402

Vidina dvou dnů s některými našimi spolužáky a bez dozoru rodičů se zdála fajn. Všichni jsme se moc těšili a i když cesta vlakem a tramvají byla poněkud krušná (za zmínku například stojí, že chudák naše Týna táhla velkou krosnu a veškeré přestávky a nastupování jí činilo velké potíže), největší překážkou se stala cesta Litvínovem - škola Humanitas totiž stála až na samém vrcholu zrádného a strmého kopce.:-) Ještě ke všemu mnoho z nás samozřejmě neodhadlo kolik věcí je potřeba na dva dny, a tak nás tížila zavazadla.

Sotva jsme se trochu zorientovali, byli jsme ubytováni v učebně fyziky, číslo 402. Samozřejmě jak jinak než v poschodí, kam vedlo plno schodů. Nejprve nás malá učebna doslova nadchla, nás šest se tam určitě vejde! Jenže dobrou náladu nám zkazil fakt, že lavicemi nelze hýbat a co teprve to, že se budeme muset uskromnit, protože k nám přijde ještě jedna škola a tudíž dalších šest lidí. Rozdělili jsme si teda místa vhodná ke spaní na jedné polovině učebny, ale další nemilé překvapení nás čekalo, když jsme se dozvěděli že musíme naše spacáky a karimatky zase sbalit, protože ve 402 se bude taky soutěžit! Nedalo se nic dělat, museli jsme se zase na chvíli odklidit...

Slavnostní zahájení v naplněném sále proběhlo dobře a plynule, byli jsme rozděleni do skupin, ve kterých jsme obcházeli soutěžní stanoviště a dozvěděli jsme se také něco k organizaci následujících dvou dní. Následně si skupiny odvedli jednotliví vedoucí, což byli žáci školy Humanitas, kteří nás provázeli a pomáhali s celou organizací soutěže.

První soutěžní den byly soutěže sice ne vždy lehké, ale zvládaly jsme je celkem v klidu, občas jsme něco věděli bez problémů, občas jsme se museli více zamyslet...Jednalo se především o teoretickou část a naše znalosti. Až na malé vychýlení z časového harmonogramu měla škola organizaci soutěže zvládnutou skvěle, takže jsme postupovali plynule a vyhnuli se dlouhým přestávkám. Když jsme měli všechny soutěžní disciplíny hotové, zbyl krátký čas do večere a mohli jsme se rozejít do svých „domovů“, já ale nemohla tu naši 402 najít. Bloudila jsem chodbami, až pak jsem konečně narazila na Verču, na kterou jsem se nalepila a šťastně jsme dorazily.:-)

Po večeri jsme měli osobní volno, které jsme využili ke krátkému odpočinku a potom jsme s panem učitelem šli večerním Litvínovem do Plusu, protože nám většině chybělo cokoliv k pití. Plus jsme našli, šťastně jsme se po

nákupu vrátili do školy a zatímco někteří se odešli bavit na diskotéku aule školy, někteří z nás zůstali na „pokojích“ a odpočívali.

Po večerce jsme sice všichni zalehli do spacáků, ale o spánku nemohla být ani řeč. Najednou jsme byli hrozně čilí a kecali jsme o všech možných věcech...až několik málo hodin po půlnoci jsme si řekli, že už bychom mohli ale opravdu jít spát. Den jsme zakončili úžasným a smysluplným rozhovorem s Týnou :

Týna : "Dobrou noc."

Já : "Všechno nejlepší."

Týna : "Nemáš zač":-)

Ráno jsme úplně ignorovali všechny tři budíky na našich mobilech, které nás měli včas zbudit abychom nepropásli snídani. Až ruch který se začal ozývat kolem, nás donutil vstát a jít se zkulturnit do koupelen. Ranní hygiena sice pomohla zakrýt alespoň částečně následky včerejší noci, ale naše mozky moc nepovzbudila. O to horší bylo, že jako přejetí jsme se cítili i po snídani.

Druhý soutěžní den probíhal sice stejně plynule, ale každické malé přestávky jsme usínali, již jsme nebyli tak plni elánu, neměli jsme takovou potřebu mluvit a všechno nás vysilovalo. O to hůř, že tento den byl spíše na praktickou část a sportovní disciplíny. Nicméně ospalost se rozhodně neprojevila jen na našem družstvu, ale prakticky na všech.

Přežili jsme a po obědě jsem konečně sama dorazila na naši 402. To brzy. Začalo se totiž právě balit. Sbalili jsme si svoje spacáky a karimatky a potom nás čekalo už jen vyhlášení výsledků. Naše družstvo číslo 34 (já, Veronika Králová a Lukáš Dočkal) se z 5. místa propadlo na 19., zato 33 (Kát'a Kazdová, Týna Dvořáková a Anička Heuschneiderová) se z 11. dostalo až na 5. a odnášeli si dort v podobě berušky, která byla roztomilá a ze všech dortů nejhezčí.

Následně jsme už jen čapli naše věci, rozloučili se s 402, která byla po dva dny naším domovem a odebrali se na tramvaj...Ze soutěže si asi všichni odnášíme nádherné vzpomínky a úžasné zážitky. Nutno podotknout že organizace byla na vyšší úrovni než u mnohých jiných soutěží a je jen škoda, že příště už se do školy Humanitas na Litvínovského choroše nevrátíme.

Šárka Lienertová, 9.A

Jak jsem si vyráběl spolužáka

Popelář Marek Bryndza

Ve škole jsme tři hodiny vyráběli spolužáka z různých druhů oblečení. Přinesli jsme si maminky staré silonky na hlavu, starou mikinu, dřevě

elastické tepláky a moje staré smradlavé ponožky. Vycpali jsme hlavu a fixou jsme nakreslili obličej, potom jsme zase vycpávali mikinu. Vyplnili jsme i elastické kalhoty a ponožky. Všechny části jsme k sobě přišli, nasadili jsme mu čepici a spolužák byl jako vyšitý. Když jsme ho postavili, tak jsme se smáli, protože nový spolužák byl vyšší než já, a to měřím 162 cm. Zatancovali jsme si s ním a odnesli ho dolů k uklízečkám.

Druhý den už stál ve vestibulu školy u popelnice a byl z něj popelář. Pořád ho můžete vidět ve vestibulu budovy 1. stupně ZŠ Školní Chomutov. Při práci jsme se pobavili a to je hlavní. Pojmenovali jsme ho Marek Bryndza.

Vášek Mock, V. A

Můj krásný spolužák Steve

Náš nový spolužák se jmenuje Steve. Nejdříve jsme mu do punčoch nacpali papír a kusy látek, potom jsme vyplnili tělo a ruce. Když jsme oblékali spolužáka Steva, tak jsme se nasměli až až. Já, Jitka, Jana a Sabinka jsme se hodně smály. Měl červené triko a kraťasy – ach, ten byl krásný. Potom jsme mu udělali hlavičku a namalovali obličej. Byl to moc hezký kluk. Byla u toho sranda. Chtěli jsme mu dát růžovou vestu, to se ale pro kluka nehodilo. Nasadili jsme mu čepici, ale museli jsme se smát, protože mu nebylo vidět do obličeje a vypadal jako Keny z plakátu. Teď už je Steve hotový a já se každé ráno dívám, jak stojí u šatny v naší škole. Těším se na každé ráno.

Je i v kočárku s deštníčkem jako miminko.

Katka Hoffingerová V.A

Vystoupení na náměstí

Večer 17. prosince předvedli žáci naší školy veřejnosti program, který již dlouho nacvičovali.

Třídy paní učitelky Macháčkové a paní učitelky Stachové si připravily taneček, třída paní učitelky Šťastné zahrála pohádku o Bařtípánovi, členové dramatického kroužku, který vede paní učitelka Baschová, secvičili dvě taneční sestavy a žáci ze 7.A zazpívali s paní učitelkou Koubovou koledy.

„Muzikál ze školní“

Moje spolužačky, které navštěvují dramatický kroužek, nacvičovaly taneční vystoupení na motivy filmu „Muzikál ze střední“.

Já jsem původně tancovat neměla, protože do dramatického kroužku nechodím, ale byla jsem na ně zvědavá, a tak jsem se šla ráno před vyučováním podívat na generální zkoušku. Kuba Mešek ze 7.B si na poslední chvíli umyslel, že tancovat nebude a v sestavě tím pádem chyběl jeden tanečník. Ostatní se mě zeptali, jestli bych to zvládla. Nechtěla jsem je v tom nechat, a tak jsem řekla, že se pokusím. Týna Dvořáková mě začala učit sestavu. Nejdřív mi to vůbec nešlo. Během dne jsem každou přestávku trénovala s Denisou Krausovou, pořád dokola jsem si opakovala kroky, ale stále se mi to nedařilo. Ani při tělocviku. Odpoledne přišla Denisa k nám domů a zkoušely jsme tancovat celou sestavu na hudbu. I když to pro mě bylo těžké, postupně jsem to zvládala lépe. Najednou byl večer a už byl čas jít. Měla jsem obrovskou trému a strach, ale spolužáci mi věřili a tím mi dodávali odvalu. Na pódiu jsme se snažili všichni, přesto na mně bylo znát, že sestavu umím teprve pár hodin. Nakonec se nám to

povedlo. Překvapila mě slova moderátora, když řekl, že takový potlesk ještě neslyšel.

Byly jsme šťastné. Ale bez Týny, Elišky, Denisy a paní učitelky Baschové bych to nezvládla ☺. Nakonec jsme se všichni rozbřečeli dojetím. Ta atmosféra byla dokonalá.

Monika Vondrová, 9.C

Byla nám zima, ale povedlo se to

Sešli jsme se s paní učitelkou Koubovou u náměstí v 17 hodin. Pak jsme šli k pódiu a dívali jsme se na zajímavá vystoupení ostatních. Byla tam hrozná zima, ale představení, které jsme sledovali se nám moc líbilo.

Konečně přišla řada na nás. Začali jsme koledou Narodil se Kristus pán. Nebyli jsme rozezpívání, ale myslím, že to bylo dobré. Jako druhá přišla píseň Tichá noc. Ta se zpívá dvojhlasně a začátek nám trochu ujel, ale naštěstí se to napravili písní Happy Christmas od Johna Lenníma. To se divákům líbilo, soudě podle potlesku.

Nakonec Terka popřála všem veselé Vánoce a šťastný nový rok. Konec, úklona. Plni nových zážitků jsme opustili pódium.

Eva Neubergerová, 7.A

Článečky do této rubriky zpracovali žáci z 5.A netradičním způsobem.

Dokázali byste i Vy, milí čtenáři, tak originálně vyjádřit, jak Vám chutná Vaše nejoblíbenější jídlo?

Dopis mému nejmilejšímu jídlu

Ahoj řízku,

pokaždé, když tě vidím, tak nádherně voníš. Máš na sobě krásný strouhankový kožíšek, ale uvnitř jsi masový jako my. A tvá věrná spolubydlící bramborová kaše je taky hezká, ale nevoní jako ty. Řekni jí, ať se někdy staví, a ty taky. Mamka vás smaží jednou za týden, tak chod'te častěji. Ale neber s sebou tatarku. Pozdravuj svoji maminku kuře a tátu bůčka, ale ten ať radši nechodí. Jo, a kečup s sebou taky neber. Víš, je moc namyšlený a nafoukaný. Pokaždé, když ho dávám na talíř, vydává prdící zvuky. Pa pa

Sabina Matoušková

Moje milá koprová omáčka,

když tě moje maminka vaří, tak tě jím už z hrnce. Můj děda pěstuje na zahrádce kopr a bez něho bys nebyla. Když jsem byl malý, nesnášel jsem tě. Říkal jsem: „Tu omáčku s tou travíčkou jíst nebudu, to jí jenom kozičky.“ Dnes, když si to říkám, tak se směju. Vždy, když tě maminka chystá k obědu, jsem šťastný.

Vašek Mock

Ahoj špagetko,

jsi moje nejmilejší jídlo, hlavně když jsi na talíři spolu se svými kamarádkami. Doufám, že tě zase co nejdřív uvidím na talíři. Pozdravuj omáčku, sýr a spoustu dalších kamarádů.

Denisa Voldřichová

Moje milované kuře,

když tě moje mamka peče v troubě, trvá to hodinu a půl. Potom jsi pěkně do křupava a došťavnata. Vyliju na tebe omastek a spapám tě až do kosti, a k tomu brambůrky, cibulku a česnek, to je pochoutka. Miluju tě, moje kuřátko.

Kevin Laczko

Moje dobrá svíčková,

když tě můj táta vaří, tak mám na tebe hrozně velkou chuť. Nemůžu si pomoci, musím tě hned ochutnat. Když tě nemám k jídlu, tak mi je po tobě smutno. Jsi strašně dobrá. Nejvíc mi chutná to tvoje maso. Dala bych si tě hned teď.

Jana Ryšlavá

Můj smažený sýre,

mám tě ráda, když jsi dobře obalený ve strouhance, mouce a taky ve vajíčku. A jak jsi dozlatova osmažený, dobrý a křupavý. Hranolky jsou pěkně opečené, slané a ostrý kečup – to je mňamka!

Klára Dušková

Ahoj guláši,

krásně voníš a mám v tobě ráda brambory. Můj tatínek tě vždycky vaří a já se na tebe těším. Dává do tebe cibuli, brambory a zeleninu. Mám tě radši než čínskou polévku. Z té se jenom zasytím, ale ty mi moc chutnáš. Když mám hlad, tak si tě musím dát. Bude se mi po tobě stýskat.

Káťa Vaničková

Milá svíčková omáčka,

když babička dělá svíčkovou, tak tam musíme hned jet. Je úžasná chuť té omáčky. Knedlíky jsou měkké, maso taky, nemusím ho ani kousat. Jsi moc lahodná. Moje babička tě umí uvařit tak výborně.

Markéta Urbanová

Žiji ve světě fantazie

Ráno jsem vstala a celá rodina byla u stolu. Byla velká legrace. Byla jsem

úplně šťastná. Šli jsme do parku, vonělo chvojí. V parku nikdo nebyl a listů bylo opadané. Otevřela jsem si fantazii a bylo mi moc krásně. Když jsem se houpala a dívala se na stromy, tak to byl zvláštní pocit. Houpli jsme se na provaze. Potom jsem dorazila k růžím, ale byly opadané, a bylo mi smutno. V létě bývají červené a barevné, teď vypadaly smutně. Šli jsme k jezírku v parku, představila jsem si, že jsem někde u moře a byla to nádhera. Už se blížila tma, tak jsme šli domů. Když jsem měla jít v osm hodin spát, tak jsem pochopila, že jsem prožila den plný krásných pocitů. Večer jsem šla spát a bylo mi moc dobře.

Kát'a Hoffingerová, V. A

Láska

Lásku v srdci má ten,
kdo někoho má rád.
Láska je lék
na každý věk.
Bonbon v puse mlaská,
tak chutná pravá láska.

Když dva se zamilují,
tak hned svět zkrásní.
Lásku rozdávají,
očima se na sebe dívají.
Vy ho neztratíte,
když ho v srdci máte.

Krásné chvíle v lese

V sobotu jsem byl v přírodě, bylo to nádherné, vypadalo to, jako bych byl v pohádce. Ty úžasné barvy. Lehce sněžilo, viděli jsme ptáky a ty hvězdy, bylo to moc krásné. Pak jsme šli k rybníku, tam se shromažďovaly kachny. Pak se hejno kachen zvedlo a odletělo. Potom jsme se šli se strejdou ještě podívat na jeleny, srny, daňky, laně, muflony. Našli jsme daňka, kterému se říká král, a ten rochal. Viděli jsme jelena, ten zase troubil. Najednou příběhlo obrovské stádo padesáti kusů daňků, jelenů, laní, srnek. Potom jsme tam jeli ještě jednou zakrmit. Bylo to moc nádherné, zapadalo slunce, všechna zvíř byla na kopci. Jejich stíny byly vidět na louce. Tak nádherný pocit se nedá ani popsat.

Broňa Hošek V. A

Nikoho neměňte,
když ho milujete.

Svět

Svět je květ,
svět je hezký.
Otevřený svět
nikdy není malý.
Svět je malý pro toho,
kdo neví, co tam zní.
Někdy je to překvapení
a taky zklamání.

Básně Kláry Duškové z S. A.

Murphyho zákony

Zákon o nikdy nedokončeném úklidu,

který byl vynálezem dětského pokoje doveden k netušené dokonalosti

Vždy, když si budeš muset uklidit pokoj, zapomeneš alespoň na jednu jeho část.

A to z důvodu:

- a) musel jsi neodkladně hrát tu super novou hru
- b) musel jsi neodkladně hrát tu super starou hru
- c) musel jsi neodkladně ke kamarádovi, aby ti ukázal tu super novou hru
- d) musel jsi neodkladně dělat cokoli jiného, než aby sis uklízel pokoj

Dodatek 1.

Případně si zapomeneš uklidit celý pokoj.

Dodatek 2.

Tvoje mamka/tatka/babička/děda/teta/strýc/jiná pověřená osoba (nehodící se škrtni) si toho při první příležitosti všimne a budeš přiměřeně zprdnut.

Dodatek 1. k dodatku 2.

Případně si toho všimne tvůj sourozenec a okamžitě upozorní tvou matku/tatku/babičku/dědu/tetu/strýce/jinou pověřenou osobu (nehodící se škrtni), který si toho při první příležitosti všimne a budeš přiměřeně zprdnut.

Dodatek 3.

Pokud si při výjimečném případě uklidíš celý pokoj, (výše uvedená osoba) se podívá na místo, které by tě nikdy nenapadlo uklízet a budeš přiměřeně zprdnut.

Dodatek 4.

Pokud si uklidíš opravdu všechno, i to, kam se nikdy nikdo nepodíval, zapomeneš vyluxovat, za což budeš přiměřeně zprdnut.

Dodatek 5.

Pokud uklidíš OPRAVDU všechno, (výše uvedená osoba) počká, až ty/tvůj sourozenec/ tvůj domácí mazlíček/kdokoli jiný, kdo s tebou žije v pokoji nějaký nepořádek udělá, čehož si okamžitě všimne a za což budeš přiměřeně zprdnut.

Dodatek 6.

Všechny body se mohou libovolně dlouho opakovat.

Důležitá poznámka: Můžeš si být jist, že se opakovat budou.